

Likovne kolonije pri Svetem Tomažu in grajski likovni koloniji Ormož

V prispevku je podan pregled organiziranja likovnih kolonij pri Svetem Tomažu, ki so se odvijale med leti 1983 in 2008. Na skupaj sedemnajstih kolonijah so sodelovali mnogi likovni umetniki, ki so s svojimi deli sodelovali tudi na drugih priložnostnih razstavah.

UVOD

Za razvijanje likovnega ustvarjanja mora imeti posameznik podporo okolja, saj v nasprotnem primeru ostane njegov talent neizkoriščen. Udeleženci likovnih kolonij vedo, da so med njimi pomembni tudi pogovori o likovni umetnosti in ustvarjanju. V slovarju Slovenskega knjižnega jezika je *slikarska kolonija organizirano krajše skupno bivanje in delo slikarjev*,² slikar Jaka Torkar pa pravi, da je *kolonija sprememba, ki ti da nov impulz, da lahko delaš*.³ Razlogi za organizacijo kolonije so druženje, delo v delavnicah, socialno vzdušje, ideje, pogovori med udeleženci o likovnem ustvarjanju ipd. Druženje v okviru kolonij jim omogoča, da lahko konstruktivno raziskujejo in dodeljujejo svoje likovno izražanje. Ker imajo več časa, se večinoma lotevajo tudi zahtevnejših likovnih tehnik. Pogosto so opazna tudi njihova nova iskanja, nove rešitve, saj ob opazovanju drugih udeležencev dobijo tudi sami kakšno novo idejo. Udeleženci imajo boljše možnosti za delo, ker lahko sami izberejo lokacijo, kjer bodo ustvarjali. V skupini je manjše število udeležencev, ki ustvarjajo najpogostejše individualno, poudarek pa je na samostojnem delu. Za dobitnike nagrad kolonije pomenijo nagrade dodatno pozitivno motivacijo in potrditev njihovega dela.

Pri organizaciji likovnih kolonij so tudi težave. Pogosto je treba zaradi organizacijskih zmožnosti število udeležencev omejiti, treba je tudi poskrbeti za primeren prostor in priskrbeti material, zagotoviti sredstva za nagrade, pripravo razstavnega kataloga in za nemoteno izvedbo kolonije. Pri organizaciji je poudarek tudi na medijski odmevnosti dogodka.

Pri organizaciji likovne kolonije je treba:

- oblikovati ideje o likovni koloniji: opredeliti cilje in namene,
- zagotoviti mentorje,
- pridobiti finančna sredstva,
- zagotoviti prostor, organizirati prihod udeležencev, poskrbeti za njihovo prehrano in namestitve,
- omejiti število udeležencev,
- zadolžiti nekoga za postavitev razstave, podelitev nagrad.

RAZLIKE MED EX TEMPOROM IN LIKOVNO KOLONIJO

Pogosto gre za zamenjavo pojmov likovna kolonija in slikarski ex tempore, saj se razpisani pogoji prepletajo in zato ni več ostre meje med njima.

Likovna kolonija je zasnovana tako, da v njej sodelujejo povabljeni. Organizatorji jim nudijo prenočišče, hrano, likovni material in pripomočke, po želji tudi likovne mentorje. Organizator od vsakega sodelujočega obdrži eno likovno delo. Ostala dela se po zaključku razstave vrnejo avtorjem. Glavni namen in cilj likovne kolonije je druženje v prostem času, kjer se lahko tudi likovno izražajo in širijo spoznanja.

Izraz ex tempore izhaja iz latinskega jezika iz besede ex (iz) in tempus (čas). V slovarju tujk ga razlagajo kot izvedbo brez priprave.⁴

¹ Jurček Korpič Lesjak, dijak Gimnazije Ptuj, Volkmerjeva cesta 15, Ptuj.

² <http://www.fran.si/iskanje?View=1&Query=kolonija>, dostop 27. 3. 2017. Kolonije zajemajo tudi ostala likovna področja; poznamo kiparsko, grafično in lončarsko kolonijo. Umetniki ustvarjajo z različnimi materiali in v različnih likovnih tehnikah.

³ Torkar, 2002, str. 16.

⁴ https://sl.wikipedia.org/wiki/Seznam_latinskih_izrekov, dostop marec 2017.

Na prireditvi ex tempore sodelujejo neposredno vabljeni. Organizator razpiše obveznosti udeležencev in pravila: temo in čas dela, format dela, likovno tehniko. Določeno je tudi število in višina nagrad. Likovne podlage so označene z žigom in zaporedno številko. Žirija na koncu izbere po njenem mnenju najboljše dela, ki jih razstavi in avtorjem podeli nagrade. Tudi likovne tehnike pogosto niso vnaprej določene, so proste. Strokovne žirije p ogosto zastopajo likovni umetniki, likovni pedagogi ali umetnostni zgodovinarji. Žirijo lahko zastopa samo en član.

V Sloveniji likovne kolonije in ex tempori še vedno potekajo v bolj likovno sproščenem izražanju in družabno naravnem vzdušju, kar je bistvo vsega. Vsako leto se pojavi kakšna nova, nekatere kolonije pa se po več letih prenehajo organizirati. Znane so tudi tradicionalne kolonije.

Po zaključku likovne kolonije udeleženci predstavijo nastala dela na priložnostni razstavi. Ponekod je razstava pripravljena v sodelovanju z udeleženci likovne kolonije na dan zaključka kolonije, včasih pa tudi kasneje. Ob razstavah običajno izide tudi katalog s predstavitev likovnih del.

LIKOVNE KOLONIJE PRI SVETEM TOMAŽU

Likovne kolonije pri Svetem Tomažu so se odvijale na različnih lokacijah, spremljali pa so jih posamezni mentorji. Ob koncu kolonij so bile na ogled razstave, kjer so javnosti predstavili svoja likovna dela.

Ob prvem krajevnem prazniku pri Svetem Tomažu junija 1983 so na pobudo članov Prosvetnega društva Ivan Cankar Tomaž pri Ormožu, predvsem dela učiteljskega kolektiva Osnovne šole Tomaž Alenke Čurin, Zlatke Majcen in Anice Rajh, organizirali likovno-literarno kolonijo. S svojimi deli se je na priložnostni razstavi v osnovni šoli predstavil tudi domačin, kipar, rezbar Ivan Lukačič. Omenjena razstava je bila temelj poznejših likovnih kolonij.

Ob drugem krajevnem prazniku 1984. leta so bili na ogled prispevki literarnega natečaja in likovna dela, vendar so na enodnevni likovni koloniji sodelovali amaterski slikarji iz ormoške občine. Prvič so razpisali dva natečaja, in sicer za likovne izdelke in za literarne izdelke ustvarjalcev amaterjev iz Občine Ormož. Razpisa so poslali na prosvetna društva in v mnoge delovne organizacije. V delovnih organizacijah so namreč takrat delovali tudi referenti za kulturo; na Kombinat v Ormožu g. Keček, v Tovarni sladkorja ga. Lizika Masten, na Ogradu g. Matjašič, v trgovskem podjetju Zarja ga. Majda Lukaček, v tovarni Jože Kerenčič g. Ritonja itd.

Na natečajih so lahko sodelovali vsi likovni in literarni ustvarjalci iz Občine Ormož, sodelovali pa so lahko z enim literarnim prispevkom ali z največ tremi likovnimi oz. literarnimi prispevki. Likovni izdelki naj bi zajemali področji slikarstva in kiparstva, literarni prispevki s poezijo in prozo pa bi lahko obsegali največ pet tipkanih strani. Posebna komisija je izbrala pet najboljših literarnih prispevkov in jih objavila v glasilu ob krajevnem prazniku ter povabila vse sodelujoče tudi na okroglo mizo, ki jo je vodil Bojan Oberčkal. Predvideli so nagrade za tri najboljše likovne izdelke, vsa dela pa so bila razstavljen ob krajevnem prazniku v prostorih osnovne šole. Ob tem dogodku so bile na ogled in pokušino tudi kulinarične dobrote, saj je bila istočasno na ogled tudi kulinarična razstava.

Nastala dela sta ocenjevala zunanja ocenjevalca; za likovno področje umetnostna zgodovinarica dr. Marjeta Ciglenceki iz Pokrajinskega muzeja Ptuj, za literarno področje pa pisatelj Janez Švajncar iz Maribora. Odprtje razstave in literarni večer sta potekala 14. junija 1984 v prostorih Osnovne šole pri Tomažu.

Na prvi razstavi likovnih del so sodelovali: Dušan Kolarič, Lačaves (lesene skulpture, slike); Zvonko Meško, Tomaž (slike); Jožica Antolič, Pršetinci (slike), Zdravko Zadravec, Loperšice (skulpture, slike); Elvira Karapandžić, Ormož (slike) in Zdravko Majcen, Savci (slike).

Ob tretjem krajevnem prazniku 1985. leta sta bila organizirana prva likovna kolonija in literarni natečaj, ki so ju tokrat razširili na območje zunaj ormoške občine, tudi na območje mariborskega okoliša.

Novost na literarnem razpisu je bila ta, da so nanj povabili tudi mlade ustvarjalce iz ormoških osnovnih šol. Organizirana je bila dvodnevna kolonija, ki je bila motivno zelo bogata. Prevladovali so realistični pogledi na svet, zaslediti pa je bilo tudi različne tehnike likovne ustvarjalnosti.

Trije najboljši literarni prispevki so bili objavljeni v glasilu, ustvarjalci so bili deležni knjižnih nagrad in uvrščeni na območno srečanje literatov začetnikov v Mariboru. Vsi literarni prispevki so bili predstavljeni širši javnosti. Literarna

dela je pregledal in ocenil pisatelj Janez Švajncar, ki je bil prisoten tudi na literarnem večeru. Prvič so izdali knjižico literarnih prispevkov.

Likovna kolonija je potekala v soboto 8. in nedeljo 9. junija pri Tomažu, razstava pa je bila na ogled od 15. do 16. junija v prostorih tamkajšnje šole. Mentor likovne kolonije je bil Janko Marinič iz Pokrajinskega muzeja Ptuj, likovna dela pa je ocenjevala umetnostna zgodovinarica dr. Marjeta Ciglencečki iz omenjenega muzeja.

Udeleženci kolonije: Bogomir Jurtela, Cirkovci (gvaš), Julij Ošlovnik, Ptuj (akvarel); Vida Rajh,⁵ Ormož (ogljje), Rozina Šebetič, Ptuj, Alojz Makoter, Ljutomer (olje na platno); Bojan Oberčkal, Obrež (akvarel); Bohumil Ripak, Ormož (posebne barve).

Ob četrtem krajevnem prazniku **1986.** sta potekala druga likovna kolonija in literarni natečaj. Likovna kolonija je potekala 7. in 8. junija, razstava pa je bila na ogled 14. in 15. junija na tamkajšnji osnovni šoli, 18. septembra pa so likovna dela postavili na ogled v Ormožu. Na kolonijo so povabili likovne amaterje Občine Ormož, Ljutomer in Ptuj. Prvič so k sodelovanju povabili po tri likovno nadarjene učence iz osnovnih šol Občine Ormož. Ustvarjali so pod vodstvom amaterskega slikarja Štefana Horvata, rojenega v Prekmurju, stanujočega v Višnji Gori, ki je svoja dela razstavljal v Sloveniji in tudi v tujini (v Franciji, Belgiji, Švici), vodil pa je tudi že več likovnih krožkov za mlade ustvarjalce po ljubljanskih šolah. Otrokom je določil tehniko, v kateri so ustvarjali, in jim priskrbel ustrezen material. Likovna dela otrok in odraslih je ocenila in postavila na ogled umetnostna zgodovinarica iz Pokrajinskega muzeja Ptuj dr. Štefka Cobelj. Nekateri odrasli udeleženci so bivali pri vaščanih, kar je pomenilo še dodatno vez med umetniki in krajani.

Udeleženci kolonije/odrasli likovniki: Bogomir Jurtela, Rucmanci (olje na platno); Julij Ošlovnik, Ptuj (akvarel); Vida Rajh, Ormož (ogljje); Rozina Šebetič, Ptuj (akvarel); Alojz Makoter, Tomaž (olje na platno); Bohumil Ripak, Tomaž (akvarel); Irena Tušek, Ptuj (kreda); Štefan Horvat, Višnja Gora (olje na platno) in Bojan Oberčkal.⁶

Udeleženci kolonije/učenci: Marjan Slana, Marjan Skuhala, Stanko Sirc, Mateja Meško, Vojko Švetak, Janez Majcen, Franček Čuš, vsi iz OŠ Tomaž, ter Franc Mlinarič iz OŠ Miklavž pri Ormožu.

Vsak udeleženev je Prosvetnemu društvu Ivan Cankar podaril dve deli. Ob krajevnem prazniku 18. septembra so bila dela razstavljena v Ormožu.

Ob krajevnem prazniku se je odvijala tudi tretja likovna kolonija 30. in 31. maja **1987.** Razstava likovnih del je bila 11. junija v prostorih Osnovne šole Tomaž pri Ormožu.

Pogoji za literarni razpis so bili:

- na natečaj so se lahko prijaviли amaterji in člani likovnih krožkov osnovnih šol,
- sodelovali so lahko s poezijo, prozo in z dramskimi deli,
- prispevke so morali poslati v treh izvodih na naslov PD Tomaž do 15. aprila 1987.

Literarni večer je bil predviden 11. junija, nastale prispevke pa je ponovno ocenil J. Švajncar.

Pogoji za udeležbo na likovnem področje so bili:

- tehnika ustvarjanja je bila prosta, motive pa so predlagali v sobotnem, uradnem delu.
- sprejem prijav je bil do 15. maja.

Odrasli udeleženci: Karmen Fekonja, Ormož (Krajina, akvarel); Alojz Makoter, Ljutomer (Razpadajoča domačija, Cvetje, olje na platno); Maks Menoni, Ptuj (Izginjajoča lepota, Domačija v Lahoncih, olje na platno); Bojan Oberčkal, Središče ob Dravi (Tihožitje, Domačija v Ključarovcih); Julij Ošlovnik, Ptuj (Krajina, laviran tuš; Kmečka domačija akvarel; Mak, akvarel); Vida Rajh, Ormož (Pogled na Jeruzalem, pastel); Bohumil Ripak, Ormož (Domačija, Preša, olje na platnu), Franc Simonič, Ptuj (Ključaja na Runču, Pozabljena, olje na platno);

⁵ Slikarka je samo razstavljala. Op. avtorja.

⁶ Bojan Oberčkal na razstavi ni sodeloval.

Rozina Šebetič, Ptuj (Gospodarsko poslopje, flomaster); Irena Tušek, Ptuj (Tomaž, Slovenske gorice, pastel); Branko Zupanič, Gorišnica (V pozabi I, II, III, akvarel); Oto Žnidarič, Ormož (Kapura, Klučaja, oglje, svinčnik).

Udeleženci – učenci: Vanja Meglič iz OŠ Kidričevo, Marjan Slana, Marjan Skuhala, Stanko Sirc, Janez Majcen, Franček Čuš (iz OŠ Tomaž). Učenci so delali pod mentorstvom vseh slikarjev. Razstavo je pripravila umetnostna zgodovinarica dr. Štefka Cobelj s Ptuja. V tem letu je likovno kolonijo predvajala tudi slovenska televizija.

Ob šestem krajevnem prazniku sta potekala 4. likovna kolonija in literarni natečaj. Likovna kolonija je bila 28. in 29. maja 1988. Odprtje razstave je bilo 10. junija v prostorih tomaževske osnovne šole. Rok za oddajo literarnih pripevkov je bil 15. april, literarni večer pa se je odvijal 11. junija. Vsi udeleženci likovne kolonije so podarili slike Prosvetnem društvu Sveti Tomaž. Oceno likovnih del je podala dr. Štefka Cobelj, ki je poskrbela tudi za njihovo postavitv na razstavi.

Odrasli udeleženci: Franc Simonič, Ptuj (Runeč, Polenshak, olje); Veronika Rakuš, Ptuj (Tomaž, olje); Branko Zupanič, Gorišnica (Tomaž, olje); Maks Menoni, Ptuj (Polenshak, olje); Vida Rajh, Ormož (Svetinje, oglje); Oto Žnidarič, Ormož (Tomaž, olje); Bohumil Ripak, Ormož (Tihožitje, akvarel); Rozina Šebetič, Ptuj (Lahonščak, olje); Julij Ošlovnik, Ptuj (Pogled z Lahonščaka, akvarel); Alojz Makoter, Ljutomer (Pokrajina, olje na platno); Franc Trčko, Gorišnica (Okolica Tomaža, pastel); Bojan Oberčkal, Središče ob Dravi (Na vasi, gvaš); Mirko Ribič, Maribor (Zaselek, akvarel); Bojan Lubaj, Gorišnica (Cimprača, akvarel).

Šolski udeleženci: Franc Čuš, Dušan Vučak, Stanko Sirc, Janez Majcen (iz OŠ Tomaž).

Razstavljena likovna dela v osnovni šoli 1988. leta.

1989. leta sta potekali peta likovna kolonija in literarni natečaj.

23. 2. je bil občni zbor prosvetnega društva, na katerem so izvolili tudi novo delovno predsedstvo, pripravili razpisa za jubilejni peti obletnici likovne in literarne kolonije ter predlog za ureditev Meškove in Cajnkarjeve domačije. Novo predsedstvo je bilo v sestavi: predsednik D. Cajnko, tajnica A. Čurin in blagajnik A. Rajh. Skupini za organiziranje literarne in likovne kolonije so sestavljali M. Kmetec za likovno in A. Plohl, A. Čurin in Z. Majcen za literarno. Dramsko sekcijo je vodila A. Kovačič in zbor A. Čurin. Ekipo za obnovo dvorane so sestavljali A. Hergula, Z. Meško in V. Kovačič.

Likovna kolonija je tokrat potekala v lovski koči v Pršetincih. Mentor likovne kolonije je bil likovni pedagog, slikar Ervin Kralj iz Maribora. Literarne prispevke je ocenil J. Švajncer. Tokrat so izdali uradno glasilo literatov z naslovom KORAKI. Likovna kolonija se je odvijala 27. in 28. maja, dela pa so bila na ogled ob odprtju razstave 9. junija.

Na kolonijo so bili vabljeni: Oto Žnidarič, Dobrava, Ormož; Marjan Skuhala, Tomaž; Stanko Sirc, Bratislavci, Polenšak; Dušan Vučak, Bratislavci, Polenšak; Janez Majcen, Bratislavci, Polenšak; Franček Čuš, Bratislavci, Polenšak; Marjan Slana, Sejanci, Tomaž; Alojz Makoter Razkrižje, Ljutomer; Karmen Fekonja, Ormož; Branko Zupanič, Gorišnica; Franc Simonič, Ptuj; Maks Menoni, Ptuj; Veronika Rakuš, Ptuj; Bojan Lubaj, Gorišnica; Franc Trčko, Cirkovci; Vlado Šerc, Kidričevo; Bogomir Jurtela, Cirkovci; Julij Ošlovnik, Ptuj; Vida Rajh, Ormož; Rozina Šebetič, Ptuj; Bojan Oberčkal, Obrež, Središče ob Dravi; Bohomil Ripak, Ormož; Irena Tušek, Ptuj; Tone Repnik, Muta; Milan Lah, Pragersko; Štefan Bobek, Ravne na Koroškem; Branko Korez, Maribor; Andrej Božič, Ptuj; Anamarija Toš, Ptuj; Jasna Kozar, Maribor; Jolanda Dolinar, Ormož; Iris Lazar, Celje; Ervin Kralj, Maribor; Janak Hutheesing, Maribor; Marija Gregorc, Ptuj in Jože Foltin, Ptuj.

Razstavljali so: Andrej Božič: Koračice I (akvarel), Koračice II (akvarel); Karmen Fekonja: Mak v vazi (akvarel), Pokrajina (akvarel); Jože Foltin: Motiv z Runča (olje); Marija Gregorc: Cajnkarjeva domačija (olje), Cajnkarjeva domačija (akvarel); Janak Hutheesing: Slovenska vas (kolaž), Vrt (tempera); Branko Korez: Domačija v žitu (olje); Jasna Kozar: Drevo (akvarel); Ervin Kralj: Runeč, Mačkiji rep (črna kreda), Portret – Franc Novak (črna kreda); Milan Lah: Stara domačija (tuš), Stara domačija (lavirana risba); Alojz Makoter: Cajnkarjeva domačija (olje), Traviško cvetje (olje); Maks Menoni: Tišina (olje); Bojan Oberčkal: Skedenj (gvaš); Julij Ošlovnik: Tomaž (akvarel), Ob vodi (akvarel); Vida Rajh: Klet v Mali vasi (mešana tehnika), Kapelica v Mali vasi (pastel); Bohomil Ripak: Cvetje v vazi (akvarel), Ribnik v Savcih (olje); Franc Simonič: Tomaž (olje); Rozina Šebetič: Tomaž iz Koračic (olje), Domačija S. Cajnkarja (olje); Franc Trčko: Trnovci, Gregorec (tuš), Cajnkarjeva

domačija (pastel); Branko Zupanič: Runeč (olje); Oto Žnidarič: Klet v Mali vasi (pastel), Domačija v Mali vasi (pastel).

Ob osmem krajevnem prazniku 1990. leta likovne in literarne kolonije ni bilo. V tem letu so se posvetili praznovanju obletnice pisatelja in duhovnika Stanka Cajnkarja ter počastili njegov spomin s spominsko ploščo.

Ob krajevnem prazniku 1991. leta sta potekali šesta likovna kolonija in literarni natečaj.

Likovna kolonija se je odvijala 1. in 2. junija, razstava nastalih del pa je bila 14. junija. Prosvetnemu društvu je bilo v letih priprave kolonij podarjenih okrog 70 likovnih del, ki je vsaka po svoje ohranjala izginjajoče viničarije, stare domačije ipd. Na dosedanjih kolonijah so sodelovali: *Julij Ošlovnik, Vida Rajh, Rozina Šebetič, Alojz Makoter in Bohomil Ripak*. V tem letu so počastili tudi lepa življenjska jubileja Janeza Švajncerja in gospe Erne Meško

Udeleženci kolonije: Jože Foltin: Domačija med drevjem (olje); Ervin Kralj: Viničarije v okolici Tomaža (pastel), Gomila (pastel); Bojan Lubaj: Slovenske gorice I. (akvarel), Slovenske gorice II. (akvarel), Okno (akril); Alojz Makoter: Pokrajina I. (olje), Pokrajina II. (olje); Jožica Nedeljko: Pokrajina (olje); Bojan Oberčkal: Na Gomili (gvaš), Sejanci (gvaš); Julij Ošlovnik: Hiša ob gozdu (akvarel), Počitek na Žvabu (akvarel), Tomaž (akvarel); Vida Rajh: Klet (olje), Šopek (olje), Šopek (olje); Bohomil Ripak: Gozd (olje), Hiša v pokrajini (olje); Franc Simonič: Gorice (olje); Rozina Šebetič: Tomaž (olje), Hiša v Sakušaku (olje); Branko Zupanič: Grički (akvarel), Med njivami

(akvarel); Oto Žnidarič: Hiša ob cesti (olje), Cvetje v vazi (olje); Franc Trčko: Staro okno (pastel), Tomaž (akvarel).

V avli Skupščine Občine Ormož je bila 24. junija 1992 likovna razstava udeležencev prejšnjih likovnih kolonij Tomaž pri Ormožu. Tega leta likovne kolonije ni bilo.

Razstavljalci so bili: Jože Foltin, Ptuj; Ervin Kralj, Maribor; Bojan Lubaj, Ptuj; Alojz Makoter; Ljutomer; Bojan Oberčkal, Obrež; Julij Ošlovnik, Ptuj; Vida Rajh, Ormož; Bohumil Ripak, Ormož; Franc Simonič, Ptuj; Branko Zupanič, Gorišnica; Oto Žnidarič, Ormož; Franc Trčko, Cirkovci; Bogomir Jurtela, Cirkovci; Rozina Šebetič, Ptuj; Maks Menoni, Ptuj.

Ob koncu leta, 22. decembra 1992, je potekala prodajna razstava. Sodelujoči: Bojan Lubaj: Motivi iz Slovenskih goric; Julij Ošlovnik: Tomaž iz Lahončaka; Jožica Nedeljko: Šopek (olje); Marija Gregorc: Tomaž; Eleonora Grgac: Prizor iz otroštva; Bohumil Ripak: Pokrajina ob vodi; Vladica Elvič Volk: Buče; Nada Dombaj: Metulj; Mirjana Matiša: Šopek; Andreja Furman: Lahonski hribčki; Jože Foltin: Pokrajina; Zorka Oman Farko: Pokrajina; Branko Zupanič: Mala vas, Gričko; Vida Rajh: Zvončki; Oto Žnidarič: Mala vas pri Tomažu; Maks Menoni: Polenšak; Alojz Makoter: Domačija; Bogomir Jurtela: Pokrajina; Bohumil Ripak: Preša; Štefan Horvat: Tomaž.

Ob krajevnem prazniku se je 29. in 30. maja 1993 odvijala sedma likovna kolonija. Takrat so se v iskanju motivov prvič preselili na različne lokacije v Občini Ormož; bili so gostje gostišča »Taverna« na Jeruzalemu. Likovna razstava je bila 25. junija v Galeriji Tomaž pri Ormožu. Mentorica, oziroma strokovna spremljevalka likovne kolonije, je bila akademska slikarka, specialistka Jasna Kozar Hutheesing iz Maribora. Slikali so tudi na Kogu, kjer je Turistično društvo pripravilo zemljevid Koga z okolico in na njem označilo motive, ki jih je bilo posebej vredno naslikati.

Sodelovalo je sedemnajst udeležencev: Vida Rajh: Pokrajina I (pastel), Pokrajina II. (pastel), Pokrajina II. (pastel); Bohumil Ripak: Pokrajina na Kogu (akvarel), Jeruzalem (akvarel); Vladica Elvič Volk: Pogled s Koga (tempera), Med vinogradi (tempera); Milena Kastelic: Kog (akvarel), Pogled na vinograd (akvarel); Jože Foltin: Pokrajina I. (olje), Pokrajina II. (olje); Ervin Kralj: Pokrajina (akvarel), Pogled na Kog (akril); Nada Zidarič: Holmi I. (gvaš), Holmi II. (gvaš); Veronika Rakuš: V Tomažu I. (olje), V Tomažu II. (olje); Alojz Makoter: Kog (olje), Pokrajina v Prlekiji (olje); Radmila Pribacič Weix: Počitek v goricah (olje); Danko Pribacič: Lačaves pri Kogu (olje); Bojan Lubaj: Brez naslova I. (mešana tehnika), Brez naslova II. (mešana tehnika), Svetinje (akvarel); Julij Ošlovnik: Mak (akvarel), Kog (akvarel), Svetinje (akvarel); Ivo Branko Zupanič: Jeruzalem (olje), Ob gozdu (olje), Franc Simonič: Svetinje (olje), Jeruzalem (olje); Jožica Nedeljko: Kog iz Jastrebcov (olje), Kog (akvarel); Rozina Šebetič: Kog iz Jastrebcov (olje), Kog iz Vodrancev (olje).

1994. leta je potekala osma likovna kolonija. Udeležence je lepo pogostil Janko Klanjčar iz Vodrancev v svojem vinogradu v Brezovščaku. Odprte razstave je bilo 17. junija. Ker je bilo to Meškovo leto (120. obletnica rojstva in 30. obletnica smrti), so razstavo poimenovali »Po Meškovih življenjskih poteh«.

Udeleženci kolonije: Vladica Elvič Volk: Gorice (akril), Impresija (akril kolaž); Jože Foltin: Pokrajina (olje na platno), Pokrajina, Pavlovski Vrh (olje na platno); Andreja Furman: Obraz (kolaž), Igra (kolaž); Branko Gajšt: Tomaž (olje na platno), Vinska cesta (olje na platno); Janak Hutheesing: Kompozicija I. (kolaž), Kompozicija II.; Oto Jurgec: Deklica (pastel), Pokrajina (gvaš); Milena Kastelic: Doživetje (kolaž), Nova vas (kolaž akril); Bojan Lubaj: Pogled na Svetinje (akvarel), Slovenske gorice (akvarel); Alojz Makoter: Domačija F. K. Meška (olje), Portret Frana Ksavra Meška (olje); Bojan Oberčkal: Motiv s Pavlovskega Vrha I. (gvaš), Motiv s Pavlovskega Vrha II. (gvaš); Julij Ošlovnik: Portret Frana Ksavra Meška (akvarel), Svetinje (akvarel); Vida Rajh: Rojstna hiša Frana Ksavra Meška (oglj), V grmeh, pokrajina (pastel); Bohumil Ripak: Portret Frana Ksavra Meška (kolaž), Čelada (kolaž), Višnja (kolaž); Rozina Šebetič: Svetinje (akvarel), Kompozicija (kolaž); Justina Vodišek: Hiša v vinogradu (tempera-gvaš), Rože (kolaž); Nada Zidarič: Impresija (kolaž v gvašu), Holmi so spet zeleni (gvaš).

Ob štirinajstem krajevnem prazniku leta 1996 se je odvijala že deveta likovna kolonija, ki je potekala 11. in 12. oktobra. Udeleženci so lahko izbrali med naslednjimi likovnimi temami: *Čas trgatve, Klopotec, Pütar, Prijat'li obbrodile so trte, Ključaja, Preša....* Likovna tehnika ni bila predpisana. Organizator je poskrbel za postavitev dveh

razstav; prva je bila ob martinovanju v ormoškem gradu, druga pa pri Sv. Tomažu. Udeleženci so bili dolžni organizatorju pustiti po eno likovno delo, ki ga je izbrala komisija. V komisiji je bila tudi akademska slikarka Jasna Kozar Hutheesing. V avli Občine Ormož je bilo 30. oktobra svečano odprtje razstave likovnih del udeležencev tomaževske kolonije pod naslovom »Čas klopotcev«.

Ob krajevnem prazniku leta 2000 je potekala deseta likovna kolonija. Organizirali so jo OŠ Tomaž, KD Fran Ksaver Meško Tomaž in SK RS KD; Območna izpostava Ormož. Gostiteljica je bila Tilika Kolarič na Vinskem Vrhu, tudi sicer gonilna sila kulturnih prireditev v Obrežu (tudi v občinskem in državnem merilu, predvsem s tamkajšnjo folklorno skupino in z ohranjanjem ljudskih običajev). Slikarji so se zbrali na njeni turistični kmetiji v Vinskem Vrhu. Mentorica je bila Jasna Kozar, ustvarjalo je 18 slikarjev iz Občine Ormož, Ptuj, Ljutomer, Slovenske Bistrice in Cerkvenjak. Ustvarjali so na temo »Luč v pozni jeseni«. Slikali so ilustracije na temo mir, vojna, prijateljstvo, strpnost, radost, razumevanje. Kolonija je potekala dva dni v juniju leta 2000; razstava je bila najprej 15. junija 2000 v Osnovni šoli Tomaž; vsak udeleženec je sodeloval z dvema likovnima deloma, z enim delom tudi s prejšnje jesenske kolonije, nato je bila razstava še 18. 10. 2001 v avtomobilskem salonu Renault.

V salonu Renault v Ormožu so razstavljali: Vida Rajh: Kličaja na Dobrovščaku (suhi pastel), Mir varuje častitljivo starost naših domov (suhi pastel); Alojz Makoter: Viničarska soba (olje na platnu); Ivo Lorenčič: Vojna (akril); Oto Žnidarič: Breze v megli (ogljce na platnu); Bojan Lubaj: Brez naslova (mešana tehnika); Rok Dragarič: Petelin (linorez), Abstrakcija (mešana tehnika).

Ob krajevnem prazniku leta 2001 je potekala 26. in 27. maja enajsta likovna kolonija. Gostili so jo ponovno na Turistični kmetiji Tilike Kolarič. Sodelovalo je enajst udeležencev; organizirali pa so jo z Javnim skladom. Tema je bila povezana z literarno predlogo novinarki Nevenke Čurin z naslovom »Zakaj ne, vojni?«. Odprtje razstave je bilo 15. junija 2001. Kot že omenjeno, je bila 18. oktobra 2001 v Avtomobilskem salonu Renault v Ormožu razstava likovnih del, ki so nastala decembra 2000, z naslovom »Luč v pozni jeseni« in maja 2001 pod naslovom »Nikoli več vojne« po literarni predlogi novinarki Nevenke Čurin.

Seznam razstavljalcev in razstavljenih del 2000–2001: Alojz Makoter: Vojna in mir (olje na platnu); Mihaela Omladič: Krušna peč (olje na platnu); Bojan Lubaj: Luč v pozni jeseni (olje na platnu); Cecilija Bernjak: Sončno in toplo (olje na platnu), Sončnice (olje na platnu); Vilma Kac: Tulipan (olje na platnu), Simboli miru in prijateljstva (olje na platnu); Elfrida Brenčič: Vinski Vrh (olje na platnu); Ivo Lorenčič: Poslednja jagoda (akril); Branko Zupanič: Utopisti (suhi pastel), Prevara (suhi pastel); Rozina Šebetič: Radost – razumevanje (olje na platnu), Jesen (olje na platnu); Bohumil Ripak: Viničarija (vitraž), Svetloba v jeseni (vitraž), Kmečki kot (vitraž); Aleksander Gregorič: Krajina (suhi pastel), Vojna in mir (akril).

Mentorica likovne kolonije je bila akademska slikarka Jasna Kozar, likovna tehnika je bila poljubna. Vsak udeleženec kolonije je bil dolžan eno delo pustiti organizatorju kolonije.

Za ilustracijo podajam tudi nekaj takrat nastalih literarnih prispevkov:

ZAKAJ NE, VOJNI

Plavolaso dekletce, ki ni dopolnilo niti dve leti, drobno in krhko, kakor je lahko droben in krhek le otrok, je radovedno obračalo glavo in opazovalo množico neznancev, ki so jo begali. Dolgo je deklica le opazovala njej nerazumljivo dogajanje. Naposled je zajokala. Njeno glasno ihtenje je bilo presunljivo in protu volji je lezlo pod kožo. Še dolgo je niso mogli potolažiti. Vem, takrat je začutila, dojela... Rože okrog nekega zaboja, ki ga odrasli imenujemo krsta. Zaboj pokrit s čudnim kosom blaga, zastava mu pravijo. In med vsem tem očkova fotografija. Možje v uniformah, s puškami v rokah; pok je zarezal v ušesa. Drobno plavolaso detece z drobnim krhkim srčecem... bolečina v njem pa veliko večja od obeh.

ČEMUDA, MIRU

Zakaj me budijo tako zgodaj? Spal bi še uro ali dve. Zakaj vsi vsak dan nekaj zahtevajo? Zahtevajo, naj gremo v vrtec; saj včasih grem rad, a ne zmeraj. Zahtevajo, naj se umijem. In še zahtevajo, naj pospravim igrače, naj jem..., kdo si je le

izmislil zahteve, če pa so odrasli, tudi mamica in očka, nejevoljni zaradi njih. Mama je nejevoljna, ker je vstala uro pred nami, pripravila zajtrk, ki pa nam ne gre v slast. Očka je nejevoljen, kaj pa vem, zakaj... in moja prijateljica je nejevoljna zaradi istih stvari kot jaz. Skratka, ta svet je ena sama nejevolja.

ČEMU TOREJ DA, MIRU

Če malo pomislim... Zunaj žvrgolijo ptički. V vrtcu bomo risali in peli. Mamica mi bo kupila lučko. Z očkom pa bova igrala nogomet, zvečer gledalo risanko in nato me bo odnesel v posteljo. Objel in poljubil me bo za lahko noč in v miru bom sanjala svoje pisane sanje.

ZAKAJ NE, VOJNI

Temna klet. Mama me je privila v naročje. Čutim njen strah... Očka je tam zunaj. V naročju stiska puško. Tam je tudi neki drugi očka. Puške sta naperila drug v drugega, kajti prepričali so ju, da sta sovražnika.

ČEMU TOREJ NE, VOJNI

Ljudje živimo v različnih mestih, smo državljani različnih mest sveta. Lejla je bila doma v mestu vojnih grozot. S starši je živel v novi hiši, kjer so imeli telefon in njej še posebej ljubo, zlato uro. In kupe lepih igrač je imela. Njej so vzeli na srečo le dom. Čeprav daleč od njega, pod tujo streho, pregnana le zato, ker se je rodila v mestu vojnih grozot, je vendar vsak dan čutila objem staršev. Slišala njun glas, ju videla. A je Lejla s svojimi otroškimi očmi videla, kar bi moralo biti prihranjeno vsakemu, kaj šele otroku. Videla ubijati... Zakaj, sem razbrala iz njenega pogleda. Ne vem, Lejla. Lejla ve, da ni smela na ulici pogledati mimoidočega. Rojeni v mestu grozot so morali hoditi s sklonjenimi glavami. Zopet zaznam njen nemi zakaj. Kaj naj ti odgovorim, Lejla? Lejla je občutila grozo bega. Dneve in dneve je ta deklica, rojena v mestu vojnih grozot, opazovala reko ljudi, ki se je valila preko mostu, ki so ga lepega dne zrušili. Lejla se spominja zvoka strojnic, tuljenja siren, joka, strahu... In spet njen, zakaj, ki se zrcali v velikih otroških očeh. Ne vem, zakaj, Lejla! Za vselej pa se bo Lejla spominjala tudi ljudi v vasi miru, ki so njej in njenim staršem ponudili streho nad glavo in miren sen. Vendar bo ta spomin tudi tokrat prežet s pridihom ponižnosti... Lejla ni mogla svojim vrstnikom pokazati igrač. Niso ji verjeli, da se je nedavno tega tudi ona vozila v avtomobilu, živel v novi hiši, jedla sladoled in pizzo. Niso ji verjeli, da tudi ona pozna mandarine in frutek. Težko so ji verjeli, da je hodila v vrtec, kjer so risali in peli. Niso ji verjeli, da je nosila lepe oblekice... Skratka, Lejli skorajda nihče ni verjel, da je še do včeraj živel v svetu, podobnem njihovemu. Da je imela vse, kar sodi k srečnemu otroštvu. Težko so si predstavljali, da je imela vse, kar imajo otroci v vasi miru. Lejla, tokrat vem odgovor na tvoj zakaj. Niso ti verjeli, zato ker otroškim bučkam iz vasi ni nihče povedal, kaj pomeni vojna. Nihče jim ni razložil, da vojna uniči otroška igrišča. Da v vojni ni sladoleda in kruha. Da vojna uniči igrače in hiše, miren sen in knjigo s pravljicami. Da v vojni ne spiš v svoji postelji, se ne učiš pesmic, ne rišeš ter ne plešeš. Nihče jim ni nikdar povedal, da vojna vzame smeh, da vojna pozna le solze in strah. Ravno takšnega, kot ga občutiš, če te po nesreči zapro v temno klet. Zakaj jim tega ni nihče povedal, sprašuješ. Veš, Lejla, odrasli iz strahu včasih bežimo od resnice, tako se izognemo krivdi.

ZAKAJ DA, MIRU

V vrtcu nas je veliko. Dokler se ne zravsamo, smo kakor eden. Potem pa hoče Filip mojo igračo, Taja me pocuka za lase, Miloš me uščipne, Ajda pa mi pokaže jezik. Zakadim se vanje in potem naenkrat vsi povprek jokamo. Pride naša vzgojiteljica, ki je vsaj deset pednjev višja od nas, vsakega postavi na svoje mesto in nam začne pripovedovati o PRIJATELJSTVU.

PRIJATELJSTVO da izbaja iz strpnosti, radosti in razumevanja, pravi.

Kaj neki je STRPNOST?

Vzgojiteljica pravi, da sem strpen takrat, ko se ne zakadim v Filipa, Tajo, Miloša ter Ajdo, če mi storijo, česar ne maram. Kaj je pa potem RADOST? Ja, seveda nič joka, stoka in tuljenja. Le veliko smeha! In kaj neki misli vzgojiteljica, ko govori o RAZUMEVANJU? Hm, prej, ko smo se skečkali in tulili, ni prav nobenega od nas posebej oštela. Pa tudi mi, ki smo si malo prej bili v laseh in smo se ravsali, sedaj sedimo skupaj in se nasmihamo drug drugemu. Popoldne, ko ne bomo več v vrtcu, pa se bomo igrali skupaj na dvorišču..., saj smo vendar PRIJATELJI. Tako dolgo, seveda dokler se zopet ne zravsamo, in potem še enkrat in še enkrat...

ČEMUNIKOLIVEČVOJNE

Nočem vojne, ker hočem svoja očka in mamico, pa četudi sta sitna in s tistimi njunimi zahtevami, ki so si jih seveda izmislili starejši, ne da bi pomislili, da bodo zaradi njih nejevoljni. NOČEM VOJNE, ker se želim igrati in kečkati s Filipom, Tajo, Milošem in Ajdo. NOČEM VOJNE, saj vendar razumem besede STRPNOST, RADOST, RAZUMEVANJE; besede, iz katerih zraste PRIJATELJSTVO.

Leta 2002 je bila dvanajsta likovna kolonija, z naslovom »OBRAZI GORIC IN GORIČANOV«, ki so jo tudi tokrat organizirali skupaj z Javnim skladom. Mentor je bil akademski slikar Tomaž Plavec. Kolonija je potekala v prostorih OŠ Tomaž pri Ormožu; 14. 6. pa je bilo odprtje razstave.

Seznam udeležencev: Ervin Kralj: Potret, Gospod Krajnc (svinčnik), Portret, Gospod Krajnc, (tempera); Cecilija Bernjak Sveti Tomaž (olje na platnu), Krajina (olje na platnu); Silvija Ovčar Kert: Klet (olje na platnu), Pokrajina (olje na platnu); Alojz Makoter: Zelena dolina (olje na platnu), Lahonščak (olje na platnu); Drago Ficko: Krajnceva preša (olje na platnu); Bohumil Ripak: Starka (akvarel), Podrtija, (akvarel); Rozina Šebetič: Pogled z Runča I., (olje na platnu), Pogled z Runča II. (olje na platnu); Anica Zupanič: Pogled z Runča I. (olje na platnu), Pogled z Runča II. (olje na platnu); Samo Vrabič: Zidanice (olje na platnu), Babica in dedek (olje na platnu); Tomaž Plavec: Koruzijak (akvarel), Sveti Tomaž (svinčnik); Elvira Brenčič Mak (olje na platnu), Domačija (olje na platnu); Marija Rajh: Pajčevina (olje na platnu), Pokrajina; Ivanka Marko: Gozd (akvarel), Polje (akvarel); Anita Rakuša: Goričanec (svinčnik), Pokrajina (tempera); Mihaela Omladič: Kapela (akril); Vida Rajh: Gorice (mešana tehnika), Novakova domačija (pastel); Zvonko Zavratnik: Hiša (svinčnik); Andreja Virtnik Lahonščak (ogljje); Leon Andrič: Pokrajina (ogljje); Rok Dragič: Gorice (tempera), Goričan (tempera); Bojan Lubaj: Slovenske gorice I. (olje na platnu), Slovenske gorice II. (olje na platnu); Ivo Lorenčič: V goricah (olje na platnu).

Ob enaidvajsetem krajevnem prazniku, leta 2003, se je odvijala trinajsta likovna kolonija »ORMOŽ SKOZI ČAS«. Gostitelj kolonije je bil Center za starejše občane Ormož. Ustvarjali so v njihovih prostorih in po mestu Ormož. Takrat nastala likovna dela danes krasijo dom starejših občanov. Odprtje razstave je bilo 13. junija v Domu starejših občanov v Ormožu.

Seznam razstavljalcev: Ivanka Marko: Ormoški park (akvarel), Drevo v parku (akvarel); Ana Rakuša: Grajski park (akril na platno), Suho drevo (akril na platno); Marija Gregorc: Stara trta (olje na platno); Natalija Strajnsak: Ormoško sodišče (olje na platno); Alojz Makoter: Grad (olje na platno), V parku (olje na platno); Bohumil Ripak: Vila Hebar (akvarel), Ribnik (tuš); Andrej Božič: Gospod Ripak (ogljje); Marjan Toplak: Gasilski dom (olje na platno); Rozina Šebetič: Mostovž (akril na platno); Mihaela Omladič: Galanterija (akril na platno), Gospod iz Lahoncev (akril na platno); Oto Žnidarič: Ribnik (olje na platno), Klučaja na Runču (olje na platno); Vida Rajh: Pogled na grad (mešana tehnika), Grad (mešana tehnika); Elfrida Brenčič: V parku (olje na platno), Grad (olje na platno); Marija Rajh: Vhod v grad (olje na juto), Cerkev (olje na juto); Boštjan Rihtar: Ormoški grad (akril na platno), Ormoška cerkev (risba), Ulica (akril na platno); Ervin Kralj: Vinska trgovina (akril na platno); Ciril Megla, Pokrajina (rjava kreda), Gospa (rdeča kreda); Samo Vrabič: Marjetice (olje na platno), Štorklja (olje na platno); Bojan Lubaj: Mestni park I. (olje na platno), Mestni park II. (olje na platno); Brigita Kovačič: Vinska trta (suhi pastel), Cerkev (akvarel); Cecilija Bernjak: Ormoški grad, (mešana tehnika), Narava (mešana tehnika); Ivo Lorenčič: Goričanov mlin (akril na platno), Ormož (akril na platno).

Ob krajevnem prazniku leta 2004 je potekala štirinajsta likovna kolonija, ki je sovpadala z obletnico ob 130-letnici rojstva in 40-letnici smrti F. K. Meška, zato so kolonijo poimenovali »Meškov svet«. Tokrat so se odločili, da udeležencem ponudijo izziv, in sicer skupinsko slikanje na eno platno v velikosti 4 x 6 m. Mentorica Jasna Kozar je ustvarjalce dobro motivirala, čeprav so bili nekateri na začetku rahlo v dvomih. Nastala je čudovita stvaritev, ki danes krasi šolski prostor. Kolonija je potekala med 11. in 30. junijem v prostorih osnovne šole. Organizator kolonije je bil Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Ormož (takratni vodja izpostave Tomaž Bolcar) in Kulturno društvo Fran Ksaver Meško Sveti Tomaž (vodja prof. Alenka Čurin Janžekovič). Strokovna spremljevalka je bila Jasna Kozar.

Udeleženci te likovne kolonije so bili: Cecilija Bernjak, Elfrida Brenčič, Brigita Kovačič, Bojan Lubaj, Alojz Makoter, Mihaela Omladič, Leon Pišek, Marija Rajh, Vida Rajh, Ana Rakuša, Boštjan Rihtar, Bohumil Ripak, Samo Vrabič, Terezija Zadavec, Oto Žnidarič in Rozina Šebetič.

28. in 29. maja **2005** je potekala na Turistični kmetiji Milana Hlebca na Kogu petnajsta likovna kolonija, svečano odprtje razstave pa je bilo 3. junija na omenjeni kmetiji. Kolonijo so imenovali po verzu Stanka Janežiča »Oča – to ime diši po kleti, po goricah in vinskih vrhah«. Mentorica kolonije je bila akademska slikarka, specialistka Jasna Kozar. Dela, ki so bila namenjena organizatorju, danes krasijo Hlebčevo turistično kmetijo.

Udeležencem, ki so sodelovali na vseh petnajstih kolonijah, so podelili priznanja: plaketo in Hlebčevo steklenico vina z napisom za vsakega posameznika. Vseh petnajst let so se kolonije udeležili: Alojz Makoter (pokojni), Rozina Šebetič, Vida Rajh in Bohumil Ripak.

Organizatorji kolonije so bili Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, Območna izpostava Ormož, Kulturno društvo Fran Ksaver Meško Sveti Tomaž in Turistična kmetija Milana Hlebca Kog. Pripravljalni odbor so sestavljali: Alenka Čurin Janžekovič, Marjan Janžekovič, Tomaž Bolcar, Irena Korenčič, Milan Hlebec.

Likovniki in njihova dela: Oto Žnidarič: Breze (olje na platno), Cerkev (olje na platno); Vida Rajh: Bolfenk na Kogu (olje na platno), Po kogovski cesti (olje na platno); Brigita Kovačič Kogovske gorice (olje na platno), Trte (olje na ploščo); Drago Ficko: Perunike (olje na platno), Domačija Hlebec (olje na platno); Danijel Ferlinc: Borkova kapela (akvarel), Perunike (akvarel), Tihožitje (akvarel); Arpad Šalamon: Tri kleti (akvarel); Dani Vrečič Kapela (olje na platno), Štamparjeva hiša (olje na platno); Heda Vidmar Šalamon: Poti na Kog (kolaž), Kontrasti (kolaž); Bojan Lubaj: Motiv s Koga (olje na platno), Motiv s Koga (olje na platno); Bohumil Ripak: Kog (akvarel), Hlebčev grad (akvarel), Kog, cerkev (akvarel), Pod brajdami (akvarel); Elfrida Brenčič: Klumpa (olje na platno), V parku (olje na platno); Rozina Šebetič: Kog z Malega Koga (olje na platno), Sončnice (olje na platno); Igor Dacinger: Gorice v rdečem (olje na platno); Samo Vrabič: Slovenske gorice (olje na platno).

Ob 24. krajevnem prazniku leta **2006** likovna kolonija ni bila izvedena zaradi bolezni organizatorke Alenke Čurin Janžekovič.

Ob prvem občinskem prazniku leta **2007** je v sredini maja potekala šestnajsta likovna kolonija. Nastalo je skupinsko likovno delo »Sabinina zgodba«, ki so ga namensko ustvarili za natečaj »Slikanje za mir« in ga nato nameravali poslati tudi na razstavo v Egipt, kamor so potovala mnoga druga likovna dela z različnih koncev sveta, s čimer so vsi simbolično prispevali k svetovnemu miru.

Razstava je bila 1. junija 2007 v prostorih tomaževske šole; strokovna spremljevalka kolonije je bila akademska slikarka Jasna Kozar.

Sodelovali so: Sabina Hvastija: Trgatev (akvarel), Zvon (olje na platno); Andreja Božič: Portret (tuš/pastel); Simona Žiher: Razigrana mladost, skupinska slika; Maša Kolenko: Razigrana mladost, skupinska slika; Cecilija Bernjak: Pomlad (akril/platno), skupinska slika Ljubezen je v zraku (gvaš); skupinska slika Sabinina zgodba (gvaš) – gre v Egipt; Terezija Zadavec: Golobčki (akril), Marjetice (akril), Hišica na seniku (suhi pastel); Rozina Šebetič: Sveti Tomaž, Šopek (olje na platno); Elfrida Brenčič: Sabinina zgodba (gvaš) – gre v Egipt; Daniel Ferlinc: Mak (akvarel), Tihožitje (olje na platno); Anica Rakuša: Skupnost (akril, papir), Bodočnost (akril, papir); Heda Vidmar Šalamon: Sami v veselju (akril na platno), Riba ni faronika (akril na platno); Mihaela Omladič: Sveti Tomaž (akril), Srečanje (akril); Jožica Ploj: Rojstvo (olje na platno); Marjan Kokol: Stajnkov mlin (olje na platno), Arpad Šalamon: Golobi letijo (akril), Goloba (akril); Marija Gregorc: Ob vodi (akvarel), Sveti Tomaž (olje na platno); Bohumil Ripak: Maki, (akvarel), Šopek (akvarel).

Ob drugem občinskem prazniku, leta **2008**, je potekala sedemnajsta, zadnja likovna kolonija Sv. Tomaž »Sanje so bile, so in bodo«. Organizatorji so bili Javni sklad RS Slovenije, Območna izpostava Ormož, Kulturno društvo Fran Ksaver Meško Sveti Tomaž in OŠ Tomaž pri Ormožu. Strokovna spremljevalka je bila Jasna Kozar. Odprtje razstave je bilo 30. maja v Osnovni šoli Sveti Tomaž. V zloženki ob razstavi je akademska slikarka Jasna Kozar

napisala, da je »vsak slikar narisal sanje v milni mehurček, ki jih neprestano bruha v svet velika sončna ura«.

Razstavljalci: Marija Gregorc: Šopek (akvarel); Mihaela Omladič: Lilije v naravi (akril/platno); Franc Simonič: Panj (akril/platno), Kompozicija (akril/platno); Marjan Kokol: Stara hiša (mešana tehnika), Ptujška noč (mešana tehnika); Terezija Zdravec: Breza (akril/platno), Portret (akril/platno), Marjetice (akril); Nikolija Ripak: Sanjski šopek (akvarel); Rozina Šebetič Runeč (olje/platno), Maki (akvarel); Brigita Kovačič: Regrat (akril); Marjan Toplak: Sanje spomladi (akril), Krajina (olje/platno); Ivo Lorenčič: Mak (mešana tehnika), Mak 2 (mešana tehnika), Moje sanje, 2008 (mešana tehnika); Bojan Lubaj: Runeč 1 (akvarel), Runeč 2 (akvarel), Runeč 3 (mešana tehnika); Bohomil Ripak: Tihožitje (akvarel), Sanje, če bi bile resničnost (akvarel), Sanje (akvarel); Elfrida Brenčič: Cvetlično tihožitje (olje/platno), Plavice v žitu (olje/platno); Anica Rakuša: Cvetlično tihožitje (akril/karton), Zasanjana (akril/platno); Cecilija Bernjak: Plesalka (akril/platno); Melita Vidovič: Ob ribniku (akril); Vida Rajh: V gozdu (tempera/suhi pastel), Breze (tempera/suhi pastel); Nevenka Vočanec: Lilija (akril); Dalea Kovačec: Spomin (pastel); Sabina Hvastija: Bile so sanje (akvarel); Simona Žiher, Julija Geč, Dalea Kovačec: Bile so sanje, so sanje in bodo sanje (skupinska slika akril/platno).

Žal so se tega leta likovne kolonije pri Svetem Tomažu končale. Avtorjem so dopuščle veliko ustvarjalne svobode in niso postavljale nikakršnih omejitev, ki bi določale vsebine in predpisovale načine likovne vizualizacije. Nastala dela so razkrivala slikarjev osebni odnos do barve in oblike, strukture in teksture, do svetlobe in prostora, na številnih delih pa je bila vidna težnja po ohranitvi tukajšnje arhitekturne in druge dediščine ter predstavitvi veličastne podobe pokrajine, domačije in tukajšnjih ljudi.

Sveti Tomaž z okolico je v času kolonij postal za likovne ustvarjalce pravi motivni magnet in marsikateremu avtorju je ta prostor z vsemi posebnostmi, s slikovitostjo in z lepoto narave misli popeljal drugam ...

GRAJSKILIKOVNI KOLONIJI V ORMOŽU

Leta 1998 se je v Ormožu odvijala prva Grajska likovna kolonija Ormož 98.⁷ Idejni vodja likovnega srečanja je bil Bojan Oberčkal. V ormoškem gradu so uredili razstavišče Galerija grad Ormož. Na koloniji, ki je potekala med 3. in 8. avgustom, so sodelovali Bojan Bensa in Andrej Pavlič (iz Ljubljane), Bogdan Čobal, Rado Jerič, Lučka Falk in Ervin Kralj (iz Maribora), Jože Denko iz Murske Sobote in Bojan Lubaj s Ptuja. Ob koncu kolonije so pripravili 9. avgusta v Galeriji grad pregledno razstavo ustvarjalnih del. Izšel je tudi katalog s predstavitvijo sodelujočih slikarjev in njihovih barvnih reprodukcij (od vsakega

sodelujočega po eno).

Med 21. in 26. junijem 1999 se je v Ormožu odvijala 2. Grajska likovna kolonija Ormož 99. Udeleženci kolonije so bili Jože Foltin s Ptuja, Branko Gajšt iz Sestrž, Miro Hajnc iz Radelj ob Dravi, Rado Jerič iz Maribora, Ljerka Kovač in Janez Matelič iz Kopra, Bojan Oberčkal iz Obreža, Zoran Ogrinc iz Slovenj Gradca, Andrej Skrbinek iz Slovenske Bistrice in Domen Slana iz Škofje Loke.⁸ V katalogu ob razstavi so predstavili sodelujoče umetnike in po eno barvno reprodukcijo. Slikarska zbirka dveh ormoških likovnih kolonij obsega dvajset slikarskih del, na katerih prevladujejo motivi mesta Ormož in njegovih izbranih izsekov, okolice, krajine ...

7 Stanka Gačnik: Grajska likovna kolonija Ormož. V: Ormož skozi stoletja V., II. str. 633–636, Ormož, 2005.

8 Stanka Gačnik: Grajska likovna kolonija Ormož. V: Ormož skozi stoletja V., II. str. 636–637. Ormož, 2005.

Povzetek

V prispevku so opisane likovne kolonije pri Svetem Tomažu. Za omenjene kolonije lahko rečemo, da se je na njih likovna ustvarjalnost prepletala s strokovnimi pogovori in izmenjavami mnenj, pa tudi z vzpostavljanjem pristnih medčloveških, prijateljskih odnosov. Avtorji različnih izraznih, slogovnih in tehničnih usmeritev so se vživeli v okolje in ustvarili raznolika likovna dela, razpeta od figurativnih do abstraktnih načinov likovnega vizualiziranja. Likovni in literarni ustvarjalci so se radi vračali k Tomažu, saj je bilo slikovito okolje za marsikaterega udeleženca vir navdiha in motiv ustvarjanja. Ne glede na vsebino, pa je posameznik lahko izživel vse tisto, kar avtorsko opredeljuje njegov likovni nagovor. Nastala in razstavljena dela so bila dokumentirana v zloženkah, ki so izšle po zaključku kolonij ob odprtju razstav. Ob koncu sta predstavljeni tudi Grajski likovni koloniji, ki sta v Ormožu potekali leta 1998 in 1999.

Ključne besede: likovna kolonija, slikarji, razstava, Tomaž pri Ormožu, grajska, Ormož.

Ustni vir

Alenka Čurin Janžekovič, Sveti Tomaž pri Ormožu.

Spletna vira

https://sl.wikipedia.org/wiki/Seznam_latinskih_izrekov, marec 2017

<http://www.fran.si/iskanje?View=1&Query=kolonija>, marec 2017.

Literatura

Milojka Intihar: *Likovne kolonije in ex tempori osnovnošolcev*. Diplomsko delo. Univerza v Ljubljani, Pedagoška fakulteta, 2000.

Jaka Torkar: *Jaka Torkar 1932–2002*. Gornjesavski muzej Jesenice, 2002.

Stanka Gačnik: Grajska likovna kolonija Ormož. V: *Ormož skozi stoletja V., II. knjiga*, str. 633–636, Ormož 2005.